

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobkyně: **L. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2013, č. j. MPSV-UM/2332/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/314/2013/9S-JMK,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. 5. 2013, č. j. MPSV-UM/2332/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/314/2013/9S-JMK se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 5. 2013, č. j. MPSV-UM/2332/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/314/2013/9S-JMK bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 10. 1. 2013, č. j. MPSV-UP/52948/13/AIS-SSL, sp. zn. SZ/36126/2012/AIS-SSL (dále jen „správní orgán I. stupně“) bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 10. 1. 2013 nebyl žalobkyni přiznán příspěvek na péči, neboť nebyly u jmenované splněny zákonné podmínky ve smyslu § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, neboť na základě sociálního šetření a posudku posudkové lékařky ÚP ČR – krajská pobočka v Brně ze dne 22. 11. 2012 bylo zjištěno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobkyně pomoc v oblastech základních životních potřeb – tělesná hygiena, péče o domácnost. Vzhledem k tomu, že nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled alespoň ve třech oblastech základních životních potřeb posuzovaných dle ust. § 9 zákona o sociálních službách, nemá nárok na příspěvek na péči dle ust. § 8 citovaného zákona.

Žalobkyně v žalobě ze dne 26. 7. 2013 zpochybnila vyhodnocení lékařských zpráv odborných lékařů, vytkla, že nebyla přizvána k jednání PK MPSV dne 26. 4. 2013, její zdravotní stav byl přezkoumán a zhodnocen bez její účasti a to téměř po roce od podání žádosti. Uvedla, že kombinace svalové slabosti stehen a artrózy kyčle ji omezuje natolik, že není schopna si bez cizí pomoci umýt ani osušit spodní část nohou od kotníků níže. Nedosáhne na ně ani ve stoje, ani v sedě, ani žínkou u umyvadla, ani ve sprše nebo ve vaně. Stejně problémy má i s obouváním, potřebuje vhodnou obuv, nejen pro snadné nazouvání, ale i pro bezpečnou chůzi. K pohybu mimo interiér potřebuje výhradně pomoc trekových holí, chůze je jedna z mála pohybových aktivit, které zvládá. S přezkoumávaným rozhodnutím nesouhlasila, napadla jej v celém rozsahu.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 22. 8. 2013 citoval zjištění učiněné PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 4. 2013, které bylo i podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Uvedl dále, že dle citovaného posudku posuzovaná z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby ve dvou základních životních potřebách, a to osobní aktivitě a péči o domácnost. K námitkám žalobkyně uvedl, že její zdravotní stav je závažný, avšak na zavedené medikaci relativně stabilizovaný, je dlouhodobě nepříznivý, ale funkční dopad na schopnost zvládat základní životní potřeby tohoto času nesplňuje kritéria pro přiznání závislosti na pomoci druhé osoby. Dále uvedl, že uvedený posudek byl vypracován ve vztahu ke všem odvolacím námitkám, z posudku je zřejmé, z jakých podkladů posudková komise vycházela a jakým způsobem je hodnotila. Žalobkyni byla dána dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, této možnosti však nevyužila. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotní stavu nebo jeho funkčních důsledků. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala žádost o příspěvek na péči dne 15. 5. 2012. Sociální šetření provedené dne 21. 6. 2012 bylo zaměřeno na schopnost posuzované pečovat o vlastní osobu, její výdělečnou činnost, rodinné a sociální poměry, domácnost, prostředí a jiná zjištění. Posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči byl vypracován lékařkou MSSZ Brno-město dne 22. 11. 2012. Lékařka bez účasti posuzované vycházela z citovaného sociálního šetření, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Petra Sovadiny a odborných lékařů

uvedených v obsahu posudku, ze skutkových zjištění bylo prokázáno, že u žalobkyně je zjištěna dermatomyositis – idiopatická zánětlivá myopatie, bez orgánového postižení na kombinované terapii s kortikoidy, lymeská nemoc v ambulantní péči infekční kliniky, arteriální hypertenze se středním KV rizikem, divertikulosis dle kolonoskopie v srpnu roku 2009, stav po abrupci tuberculus mamajus humeri I sin v roce 2009 – konservativní léčba a coxartrosis I dx I st. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo idiopatické zánětlivé onemocnění svalů se serologickou pozitivitou protilátek proti boreliím. Dle sociálního šetření bydlí ve společné domácnosti s manželem a jeho matkou v rodinném domku v prvním patře, osobní záležitosti si vyřizuje sama. Zvládne běžný úklid domácnosti s pomocí manžela, dokáže uvařit lehké jídlo, v místě bydliště nakoupí sama. Ranní hygienu zvládne sama, při velké pomáhá manžel, zvládne se obléknout i about – nezvládne zavazovat tkaničky, manipulace s oblečením bez problémů zvládá. S potížemi zvládne schody, vstává s obtížemi, pomalu se rozchází. Potřebuje pomoc druhé osoby při sprchování a péči o domácnost. Posudkový závěr zněl, že nezvládá základní životní potřeby, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při základních životních potřebách – tělesné hygieně a péči o domácnost. Nejde tudíž o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není schopná zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, namítla nulovou možnost zlepšení jejího zdravotního stavu. Její onemocnění v současné době nelze vyléčit a její zdravotní stav se nebude zlepšovat. V rámci námitkového řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 4. 2013. V obsahu posudku je uvedeno, že „dne 21. 3. 2013 byla posuzované zaslána informace o posouzení v nepřítomnosti a o dalším postupu PK MPSV Brno. Posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostačující k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru“. Posudková komise čerpala z lékařských zpráv, které jí žalobkyni byly doručeny (zpráva z rehabilitace primář MUDr. Michaela Sosíková ze dne 19. 4. 2013, ortopedické vyšetření MUDr. Lukáš Pazourek ze dne 17. 4. 2013). Dále vycházela ze zdravotnické dokumentace, která je založena ve spise OSSZ, provedla výpis z této dokumentace a jednotlivé lékařské nálezy pak posudkově vyhodnotila. V souvislosti i s výsledkem sociálního šetření ze dne 21. 6. 2012 sumarizovala skutková zjištění z učiněných podkladů a po té zaujala posudkový závěr, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované je dermatomyositida bez orgánového postižení. Jmenovaná je sledována na revmatologii. V srpnu až září roku 2011 byla hospitalizována na interní klinice Fakultní nemocnice u svaté Anny pro otok v obličeje, exantém nad drobnými klouby rukou a na levém stehně a pro bolesti kloubů. Byla diagnostikována dermatomyositida. Na základě revmatologického vyšetření byla zjištěna pozitivita protilátek na borelii, byla odeslána na infektologickou ambulanci, přeléčena antibiotiky v infuzích. Po hospitalizaci rehabilituje na klinice Rehabilitace a tělovýchovného lékařství, dle posledního vyšetření z března roku 2012 je stoj v normě, sed zvládne, chůzi s mírnou poruchou stereotypu, po všechna svalová hypotonie, na ramenních kloubech s přiměřeným pohybem, svalová síla horních končetin zlepšena. Na dolních končetinách je snížená svalová síla, třes není, taxe a metrie v normě. Na pravé kyčli flexe 115 st., na ostatních kloubech bez omezení hybnosti. Dle posledního revmatologického vyšetření z června roku 2012 trvá snížení svalové

síly na pažích a stehnech, Gottronovy papuly ojediněle na dorzech rukou, exantém na čele, bradě a nad kořenem nosu.

Pohybuje se samostatně bez pomůcek nebo dle vyšetření z rhb s pomocí trekových holí, pocit ztuhlosti odeznívá po rozhýbání, obtížná chůze do schodů. Těžké poruchy funkce nosného a pohybového aparátu ve smyslu těžkých paretických postižení, těžkého omezení funkce kloubů nebo páteře, nejsou prokázány. Není prokázána ani těžká porucha funkce horních končetin. Posuzovaná je limitována v pohybu svalovou slabostí. Nebyla zjištěna těžká duševní nebo smyslová porucha, která by omezovala orientaci a komunikaci. Dle sociálního šetření nezaváže tkaničky, potřebuje pomoc při vstupu a výstupu z vany a pomoc při péči o domácnost. Z doložené dokumentace, která je shrnuta do výše uvedeného popisu funkčních poruch při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu nevyplývají těžké poruchy smyslové, duševní nebo pohybové, které by byly objektivním podkladem pro neschopnost zvládat základní životní potřeby: mobility, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání (nezaváže tkaničky, je třeba zvolit vhodnou obuv), tělesné hygieny (pomoc při vstupu a výstupu z vany – místo provádění celkové hygieny ani technický způsob provedení – nezáleží, zda je celková hygiena provedena u umyvadla žínkou ve stoje či v sedě, ve sprše nebo ve vaně – není posudkově rozhodný). Jmenovaná má dle doložené dokumentace fyzický potenciál dostatečný k provedení hygieny, výkonu fyziologické potřeby a péči o zdraví. Nezvládne základní životní potřeby – osobní aktivity (není schopna vykonávat aktivity obvyklé věku) a péči o domácnost (potřebuje pomoc při fyzicky náročnějších úkonech v domácnosti). Na rozdíl od lékaře MSSZ posudková komise konstatovala, že zvládne tělesnou hygienu, ale nezvládne potřebu osobních aktivit a péči o domácnost. Posudkový závěr zněl, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné pomoci. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (ust. § 7 odst. 4, ust. § 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí Krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření

a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR za účelem posouzení stupně závislosti žalobkyně. Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, když při vypracování posudku vycházela ze spisu odvolacího orgánu včetně příloh, spisového materiálu správního orgánu I. stupně včetně posudku lékařky MSSZ Brno-město ze dne 22. 11. 2012, sociálního šetření ze dne 21. 6. 2012. Posudková komise dospěla ke stejnému závěru jako posudková lékařka správního orgánu I. stupně, pokud se týká posuzování stupně závislosti, tzn. že žalobkyně nezvládne dvě základní životní potřeby, nikoliv však v konkretizaci těchto základních životních potřeb dle § 9 zákona č. 366/2011 Sb. Na rozdíl od posudku MSSZ Brno-město PK MPSV v Brně neuznala potřebu pomoci v oblasti tělesné hygieny, shledala však objektivní důvod pro nezvládání základní životní potřeby – osobní aktivity. Učiněný posudkový závěr PK MPSV v Brně je podložen toliko podkladovou dokumentací, aniž by byla žalobkyně přizvána na jednání posudkové komise za účelem osobního vyšetření účastníka řízení. Z posudku tedy není zřejmé, jakým způsobem bylo zvládání základních životních potřeb posuzováno a na základě čeho tak k odlišnému závěru posudková komise dospěla. Posudek obsahuje pouze velmi obecné shrnutí, že „na rozdíl od lékaře LPS MSSZ nezvládnutí základní životní potřeby tělesné hygieny PK MPSV neuznává a naopak uznává jako nezvládnutou potřebu osobních aktivit. Posuzovaná má dle doložené dokumentace fyzický potenciál dostatečný k provedení hygieny, výkonu fyziologické potřeby a péči o zdraví. Nezvládne základní životní potřeby: osobní aktivity (není schopna vykonávat aktivity obvyklého věku) a péči o domácnost (potřebuje pomoc při fyzicky náročnějších úkonech v domácnosti)“. Z uvedeného tedy vyplývá, že porovnáním posudku MSSZ Brno-město a PK MPSV ČR v Brně učiněné závěry vykazují nesoulad. Soud má za to, že vzhledem k uvedeným rozporům, bez bližší konkretizace přesvědčivého zdůvodnění, nebyly doposud podmínky pro učinění posudkového závěru pouze z doložené zdravotní dokumentace. V této souvislosti soud poukazuje na již citované ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, dle kterého při posuzování stupně závislosti osoby mj. se vychází i z vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. V daném případě ze správního spisu však vyplývá, že nebyly doposud dány podmínky pro učinění posudkového závěru, který se opíral výlučně o zdravotní dokumentaci a sociální šetření. Naopak k tomu, aby bylo najisto postaveno i přesvědčivě zdůvodněno, jakým způsobem jsou omezeny funkční schopnosti posuzované nutně pro zvládání základních životních potřeb, je žádoucí a nezbytné vyšetření účastníka řízení, eventuálně nové sociální šetření. Dle názoru Krajského soudu v Brně posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného sociální pracovníci čili úřednicí,

nemá dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud proto pokládá za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované osoby, která navíc jak vyplývá z obsahu žaloby, vytkla, že její zdravotní stav byl přezkoumán a zhodnocen bez její účasti, ačkoliv od podání žádosti o příspěvek na péči uplynul téměř jeden rok. Rovněž jmenovaná měla i výhrady k negaci ze strany posudkové komise MPSV v Brně, dle které by měla být schopna vykonávat tělesnou hygienu, naopak popsala, za jakých podmínek tuto hygienu je schopna vykonávat, což je uvedeno v obsahu soudního rozhodnutí výše. Dle názoru Krajského soudu v Brně posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného sociální pracovníci, nemá dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud proto pokládá za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované. Navíc tuto výtku uvedla žalobkyně i v žalobě. Dle názoru soudu je nutno žadatelku k jednání posudkové komise přizvat, anebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle níž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1, 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné případy, kdy pro nepřizvání nebo nepřipuštění účasti posuzované osoby shledá posudková komise, resp. předseda komise zvlášť zřetelně hodné důvody, což však musí být náležitě odůvodněno. V daném případě posudková komise MPSV v Brně v obsahu posudku uvedla pouze, že účastnice řízení nebyla jednání komise přítomna a podkladová dokumentace je dostačující k projednání v její nepřítomnosti a přijetí posudkového závěru. Rovněž nelze přehlédnout, že stejně tak i posudkový závěr lékařky MSSZ Brno-město byl učiněn bez účasti žalobkyně, pouze ze zdravotní dokumentace a provedeného sociálního šetření.

Rozdílné posouzení některých úkonů, resp. aktivit, nutných pro stanovení stupně závislosti žalobkyně bez jakékoliv bližší specifikace a přesvědčivého zdůvodnění v přezkoumávaném rozhodnutí, které obsahovalo v podstatě opis obsahu a posudkového závěru PK MPSV ČR v Brně ze dne 26. 4. 2013, aniž by bylo zřejmo, jakými úvahami se žalovaný řídil při hodnocení učiněných podkladů (§ 68 odst. 3 správního řádu). Soud se proto neztotožňuje s právním stanoviskem žalovaného vyjádřené v obsahu napadeného rozhodnutí, sice, že „... *kdy byl posudkovou komisí zhodnocen zdravotní stav odvolatele v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení a nové posouzení závislosti osoby bylo stanoveno na základě předmětné zdravotní dokumentace. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, neboť byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr, jak výše uvedeno*“. V této souvislosti soud odkazuje i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, sice rozsudek ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25, www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že v řízení o nároku na příspěvek na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, je povinností a v pravomoci odvolacího správního orgánu žádat po posudkové komisi doplnění posudku, pokud posudková komise postavila své hodnocení na rozporných podkladech. Tak tomu může být i v případě, že se objeví rozpor mezi názorem posudkové lékařky MSSZ Brno-město a PK MPSV v Brně, jak tomu bylo v daném případě, aniž by posudková komise sama provedla vlastní přeshetření zdravotního stavu žadatelky o příspěvek na péči.

Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k názoru, že v rámci odvolacího správního řízení nebyl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nelze mít důvodné pochybnosti, a to

v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonů s požadavky uvedenými v příslušných právních předpisech. Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií. Nosným pilířem odůvodnění napadeného rozhodnutí byl důkaz provedený posudkem PK MPSV v Brně, chybí však jakýkoliv rozbor a hlubší úvaha ze strany žalovaného vyhodnocující tento důkaz. Napadené rozhodnutí tak bylo zrušeno i pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodu rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého bude postupováno v souladu s ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., tzn. schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti bude zhodnocena v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně, případně za účasti žalobkyně při jednání posudkové komise a posléze zjištěný skutkový stav bude přesvědčivým způsobem zdůvodněn (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Teprve po takto doplněném dokazování bude možno, aby bylo ve věci příspěvku na péči posuzované znovu rozhodnuto.

Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, náhradu nákladů řízení však neuplatnila, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. února 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
Samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová